

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נזיר-שני נזירים	מזמרא	מאן דאמר									
נזיר שהיה טמא בספק ומוחלט בספק, אוכל בקדשים אחר ששים יום, ושותה יין ומטמא למתים אחר מאה ועשרים יום, שתגלחת הנגע דוחה תגלחת הנזיר בזמן שהוא ודאי, אבל בזמן שהוא ספק אינו דוחה.											בט:
בד"א - בנזירות מועטת, אבל בנזירות בת שנה - אוכל בקדשים לאחר שתי שנים, ושותה יין ומטמא למתים לאחר ארבע שנים	תנא:										בט.
ומגלה ארבע תגלחיות, תגלחת ראשונה - מביא צפורים וחטאת העוף ועולת בהמה, שניה - מביא חטאת העוף ועולת בהמה, שלישית - מביא חטאת העוף ועולת בהמה, רביעית - מביא קרבן טהרה.	ותני עלה:										בט.
תגלחת ראשון - מביא וכו'	אמרת:										בט.
ממה נפשך שפיר קמייתי											בט.
דאי ודאי מצורע הוא ולא טמא הוא - ציפורין חובתו, וחטאת העוף ספק אזלא לקבורה ועולה היא נדבה, ולגלוה תוך שבעה אי אפשר דדילמא לאו מוחלט הוא, ורחמנא אמר: (במדבר 1) תער לא יעבור על ראשו עד מלאה											בט.
ואי לאו מצורע ודאי הוא וטמא - חטאת העוף חובתו, וציפורין אבראי קא מתעבדין ולא הוי חולין בעזרה, ועולת בהמה היא נדבה											בט.
ואי לאו מצורע הוא ולא טמא הוא - ציפורין אבראי קא מתעבדין, חטאת העוף לקבורה, עולת בהמה היא חובתו.											בט.
והא בעי אשם											בט.
רבי שמעון היא											בט.
מיייתי ומתני.	דאמר: [רבי שמעון]										בט.
תגלחת שניה ושלישית - ציפורין לא צריך דהא עביד, מאי איכא? דילמא ודאי מוחלט הוא, חדא לספק ספרו, וחדא לספק טומאתו.											בט.
תגלחת רביעית - מביא קרבן טהרה ומתני דאי ודאי נזיר הוא - עולה הראשונה חובה וזו נדבה, ואם טמא ומוחלט הוא - עולה הראשונה נדבה וזו חובה וזה שאר קרבנו.											בט.
טמא ספק ומוחלט ודאי - אוכל בקדשים לאחר שמונה ימים, ושותה יין ומטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים											בט.
מוחלט ספק וטמא ודאי - אוכל בקדשים לאחר שלשים ושבעה ימים, ושותה יין ומטמא למתים לאחר שבעים וארבעה ימים											בט.
טמא ודאי ומוחלט ודאי - אוכל בקדשים לאחר שמונה ימים, ושותה יין ומטמא למתים לאחר ארבעים וארבעה ימים.											בט.
נזיר טהור ומצורע, מהו שיגלה תגלחת אחת ועולה לו לכאן ולכאן?	שאלו תלמידיו את ר' שמעון בן יוחי:										בט.
אינו מגלה.	אמר להן: [רבי שמעון בן יוחאי]										בט.
למה?	אמרו לו: [תלמידיו]										בט.
אילו זה לגדל זה לגדל, וזה להעביר וזה להעביר - יפה אתם אומרים, עכשיו נזיר להעביר, ומצורע לגדל.	אמר להן: [רבי שמעון בן יוחאי]										בט.
ולא תעלה לו לימי חלוטו, ותעלה לו לימי ספרו	[תלמידיו]										בט.
אילו זה לפני זריקת דמים וזה לפני זריקת דמים - יפה אתם אומרים, אלא מצורע לפני זריקת דמים, ונזיר לאחר זריקת דמים.	אמר להן: [רבי שמעון בן יוחאי]										בט.
ולא תעלה לו לימי צרעתו ונזירותו, ותעלה לו לימי צרעתו וטומאתו	[תלמידיו]										בט.
אילו זה לפני ביאת מים וזה לפני ביאת מים - יפה אתם אומרים, אלא טמא לאחר ביאת מים, מצורע לפני ביאת מים.	אמר להן: [רבי שמעון בן יוחאי]										בט.
יפה אמרת שלא תעלה לו לימי ספרו ולנזירותו, ותעלה לו לימי חלוטו וטומאתו, דזה לגדל זה לגדל הוא	[לישנא אחרינא] אמרו לו: [תלמידיו]										בט.
נזיר טהור והוא מצורע - זה לגדל זה להעביר, ואם נזיר טמא והוא מצורע - זה לפני ביאת מים וזה לאחר ביאת מים.	אמר להן: [רבי שמעון בן יוחאי]										בט.
זה לפני ביאת מים וזה לאחר ביאת מים, זה לפני זריקת דמים וזה לאחר זריקת דמים.	תני רבי חייא:										בט.